Dan Dănilă
Fals tratat despre seară
LiterNet
2003

fals tratat despre seară

Dan Dănilă

poezii

Redactor : Delia Oprea doprea@liternet.ro

Coperta şi ilustraţii: © 2003 Editura LiterNet (design REEA, www.reea.net , prelucrări după desene de Traian Gligor)
Editor format **.pdf** Acrobat Reader : Clara Nicollet cnicollet@liternet.ro

Text : © 2003 **Dan Dănilă**
Toate drepturile rezervate autorului.

© 2003 Editura LiterNet pentru versiunea **.pdf** Acrobat Reader
Este permisă difuzarea liberă a acestei cărţi în acest format, în condiţiile în care nu i se aduce nici o modificare şi nu se realizează profit în urma acestei difuzări. Orice modificare sau comercializare a acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet este interzisă.

ISBN : 973-8475-05-8

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro
office@liternet.ro

peisaj de o zi

Întâi am bătut ţintele negre cu inima grea
căci gustul lor ruginiu era al eşecului:
sprijinit în rama din lemn de molid
trăgeam cu cleştele pânza aspră de in,
dar mai fină decât orice cămaşă
de rege cruciat îngenunchiat în zori

apoi am aşternut albul cretei de munte
înalt, înzăpezit, cu totul necunoscut,
cu buricele degetelor, cum cere Cennini.
Aşteptând să se zvânte căutam deja culorile,
cana cu peneluri printre glastre
şi încă era dimineaţă

uitând chipul visat, fără să vreau,
am desenat acelaşi copac cu ochi verticali
de menestrel ascuns în coaja lăutei,
cu grijă să aşez undeva aproape
de umbra cea mai adâncă, lumina
cea mai curată, cum ni se tot povestea

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

apoi, renunţând, îi acopăr cu pleoape
de ocru, căci toamna bate-n fereşti
cu frunze, culori de pământ – albastrul
e scump la vedere ca-n vremea lui Dürer,
alburi de plumb mereu otrăvi-vor norii

iar oamenii sunt departe pe deal
speriind greierii din căpiţe,
pierduţi între macii somnului
şi aburi de fân întors încet
de coarnele melcilor – e amiază

pictez o pasăre în picaj, care-şi uită şi cuibul
într-un colţ înverzit cu petale neclare,
o piatră pestriţă şi caldă ca oul
spre care se apleacă un copil,
un pârâu cu solzi de curcubeu
lângă o casă cu uşa deschisă

e seară, printre umbrele lungi
rătăcit, spulberându-şi aripa,
un fluture în care pun ultimul azur,
iar jos, în dreapta, semnătura.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

menestrel

lui Radu Stanca

El vine din ţara în care poezia e iubită,
se plimbă în trăsuri de lac, salută blând
poporul ce aclamă, iar din când în când,
împrăştie stihuri în limba sanscrită

sau coptă, etruscă, avară, tamilă,
carelă, suaheli, bengali ori hitită,
latină, pehlevi, urartu, umilă –
se cântă, se spun, se şoptesc, se recită

cuvintele lui sunt ca aurul vechi,
sau muzica veche cu sunet duios,
se poartă la glezne, la gât şi urechi –
din burgul acesta e cel mai frumos

şi totuşi el ştie de-o seară de vineri,
o umbră plutind, de preziceri urâte:
la negre răspântii l-or prinde cei tineri
şi îl vor ucide, cu pietre şi bâte.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

nesomn

Să-ţi scrii în colţul ochiului un semn,
ce peste toate va pluti, o barcă,
un cearcăn grav al serii, un îndemn
spre clare insomnii care te-ncearcă

tot mai aproape furişate, parcă
auzi secundele foşnind în nisipar
şi noaptea bate cu aripi de ţarcă
desprinse chiar din negrul ei coşmar

luna se desenează clară în perete,
cu faţa nevăzută, ziduri străvezii
nu mai ascund îmbrăţişări secrete
de trupuri încă treze, încă vii

mâinile răsfoind prin carte îţi apar,
iar către poli, încet aliniate,
oasele albe dintr-un alt hotar,
vâna de aur şi izvorul, toate...

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

vedere spre oraş

Câteodată mai mijesc hulubării
sau raze prin ferestre ondulate,
le ţese soarele bolnav, sau poate
sunt firele din varul unei ii

căzut în plasa genelor se pierde
pe zidul coborât cu două trepte
de tencuială şi cocleală verde,
tabloul tremurat în unghiuri drepte

un turn se-nclină şi revine iar,
clipeşte smalţul coamelor de miere,
sub norul serii încărcat de jar
bat inime de clopot cu durere

mai trec spre case oasele subţiri
de-nfiorări ca aburul de pâine:
sub felinarele torcând să nu te miri
de-o stradă ca spinarea unui câine.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

dans

În zori îmi rămân cuvintele reci
de pus la tâmple – pot oare
să spun că sunt mai singur
decât ieri, când eram mut
şi mă balansam între două acorduri?

în odaia alăturată năştea
întunericul cu mare durere
şi umbrele norilor dansau
netulburate – eu auzeam totul
prin peretele subţire
ca o coajă de lună
şi tăceam – sau poate visam.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

balada parcului central

Zgârciţi cu numărătul în secunde
şi generoşi cu anii cum am fost,
ne-ascundem răsuflarea fără rost
de teii care vor să ne inunde

de orbii care flutură bastoane
făcând numărătoarea unor plopi,
culcuşuri aşternute după toane
de frunză veche tremurată-n gropi

cearceafuri noi, ediţia de seară,
iar plăpumi, magazinele de ieri:
am izbândit o nouă primăvară
înspre norocul aşteptatei veri

uşori, fără bagaje sau avere
în loc de garderobă câte-un cui,
ţinem discursuri lungi pentru o bere
şi fiecare are banca lui

încrezători în ochiul care minte,
dar pipăind norocul în hornar,

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

îi prindem aripi false de icar,
cu sfoară şi bătute-n ţinte

noi ocolim vicleni al vremii dinte,
prin deturnarea unui zmeu hoinar,
ce l-am lipit din foi de dicţionar
şi-am râs de complicatele cuvinte

uităm de griji, filozofări profunde,
de sărbători şi zilele de post,
zgârciţi cu număratul în secunde
şi generoşi cu anii cum am fost.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

elegie fără aripă

Din combustia unei singure iubiri,
mareele somnului, mişcări de stele,
fluturări scurte cât o viaţă

încurcat în perdele de fum
te umileşti printre efemeride
visând trupul tău încă tânăr,
tânjind după un tipar fluid:
o mare precum sărate sunt
toate celelalte şi atât
de tăcute în somn,
de îndepărtate.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

fals tratat despre seară

Şi eu am avut odată acelaşi gând,
adică să scriu un tratat despre seară,
dar tăcerile ei mă înfioară,
aş fi preferat uneori să o aud râzând

înalt, pe sub lămpi arzând violet
sau nepăsătoare, despuiată de şoapte
în fotoliul vechi, pieptănându-şi încet
părul lucios, amirosind a lapte

scrisori parfumate, praline şi boarfe
sunt comorile ei încuiate în scrin.
Mă privea îndelung prin negre eşarfe,
cerşeam un cuvânt, câteodată, ce chin

apoi am plecat – ea rămase cum ştiu
în cercul veiozei, dar nu am uitat
de fluturul prins într-un ac ruginiu,
de şoaptele ei, de păr şi tratat.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

delta

lui Georg Scherg

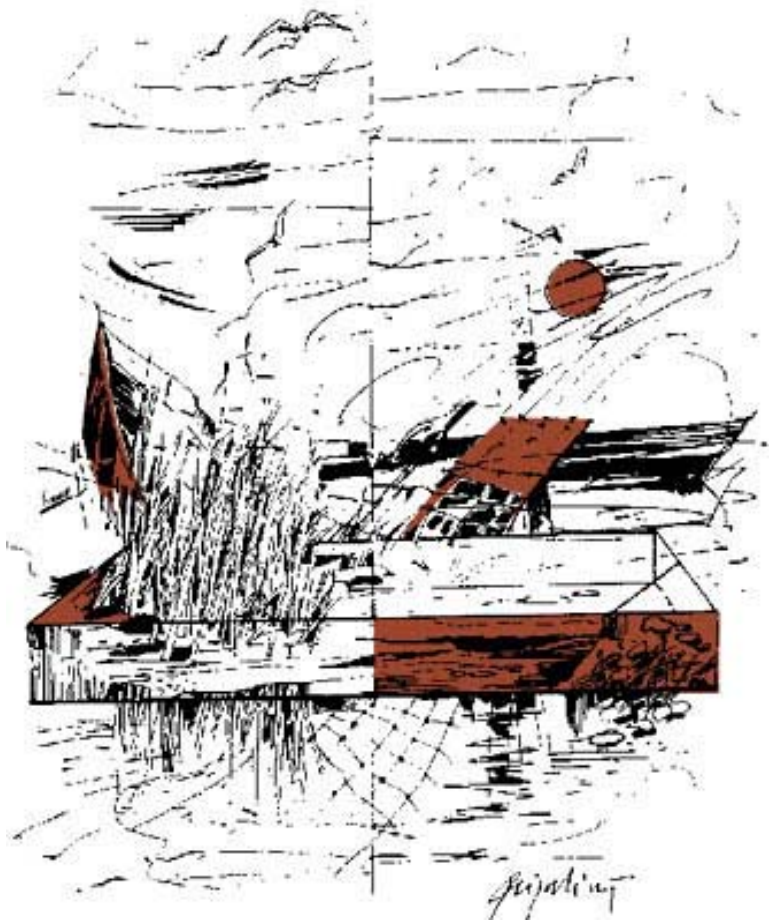

Îţi cer răbdarea toamnelor târzii
cu izul lor de ceaţă şi nămol
şi stele ce recad mereu mai vii
fără să lase-n urmă vreun gol

limanul tău de prafuri mişcătoare
în plasa ta cu ochiurile fine,
unde adorm şi bărcile uşoare
şi munţii transoceanici de rugine

refuz târziu al zilei de-a începe,
scrisori la care vei primi răspuns
de aer îngheţat pornit din stepe
să-ţi caute răsuflarea pe ascuns

vapoare poartă lestul lor de sare
şi de păduri pe osii de argint
trag ancorele, se topesc în zare
şi se întorc pictate-n hyacint

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

vaci să mai pască somnolente steaguri
şi bărzăuni mai blânzi ca pe aici
şi-atâta lună aşternută-n praguri
nu mai găseşti în deltele mai mici

nici mai ascunse-n trestii curcubee,
ce-şi uită roşul greu în pipirig,
nici case legănate de maree,
şi nici mai lungi ecouri dacă strig

să mai privesc o dată pe sub gene,
despovărat de gânduri şi de vămi,
tristeţea ta închisă în catrene –
răbdarea toamnelor aprinse dă-mi.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

vă întreb

De unde să ştiu eu cum
îmi vin seara cuvintele,
dacă nu iau aminte, le
pierd, se duc ca un fum

de unde să ştiu eu unde
mă poartă insomniile,
când se-nşiră cu miile
tac şi număr secunde

de unde să ştiu eu când
e târziu sau devreme
pentru nescrise poeme
ce se topesc în gând

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

porto franco

lui Alexandru Lungu

Prieteni, titanicul nostru de mult
s-a transformat în castel de coral.
Corabia nebunilor şi ea a-nflorit
sub algele lungi, acelaşi tumult
de spume amare pe coame de val
le trage spre portul din ochiul uimit

prieteni, cuvinte în stoluri se duc
însemne de plumburi se toarnă
pe albul acesta ce-aşteaptă smerit:
o umbră în zbor peste cuibul de cuc,
o voltă finală şi-o ultimă goarnă
departe de portul din ochiul uimit.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

cibinium

Oraşul a mai prins un ton de gri:
o toamnă arborând rugini de viţă
şi-amestecă paleta ei pestriţă
pe zidul vechi prădat de igrasii

şi-n bronzul unui clopot se-adânci,
sub limbă, în bătaia legănată,
spărtura tremurând de armonii
ce nu credeai să le auzi vreodată

ferestre se închid şi nu mai ştii
sub pleoapele de muşchi dacă palpită
doar somnul greu al oamenilor vii,
sau veghea minerală de termită

nu sunt plimbări în miez de noapte, ci
numărători de trepte şi de chipuri:
oraşul a mai prins un ton de gri,
iar din blazoane albe curg nisipuri.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

elegie

Mestecând cuişoare în decembre
vei recunoaşte gustul lor neprefăcut
de singurătate – un ţiuit în jarul sobei –
fereastra înflorită ascunde chipurile
şi aburii calzi ai cuvintelor

nu mai aştepţi, golit de răbdare
reîmpărţit între trupul tău de acum
şi cel al băiatului înfrigurat,
din şapte în şapte ani
tot mai departe

tot atâtea cercuri trandafirii
din palma unui brad retezat în zori
plângeau răşini în colţ de odaie

nu mai aştepţi colindători,
clopoţei de argint peste dangătul spart.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

dragă François

De-ai şti cât de puţine
s-au schimbat între timp:
războaiele durează cam o sută de ani
iar lupii se hrănesc tot cu crivăţ,
unor poeţi li se arată funia,
alţii dispar fără urmă la treizeci de ani,
alţii – pe la curţi, în haine de mătase

studenţii sunt la fel de săraci,
doar că bogaţii mult mai bogaţi.
Scoicarii, cum ştii, doar că acum
se cheamă altfel, fetele
berbanţii, au localurile lor
de noapte, dragoste, vin, muzică,
o cu totul altă muzică – dar crâşmarii
n-au scăpat de vechea meteahnă
şi toarnă apă, dar nu-i mai blestemă
nimeni – prea puţini se întreabă
unde sunt zăpezile de altădată

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

bine ai făcut că te-ai ascuns
şi n-ai lăsat epitafuri pe vreo lespede:
ar fi întors-o ca să-şi scrie numele lor,
ar fi aşezat-o sub o ecvestră urâtă
sau ţi-ar fi despicat – frenologii
de la muzeul literaturii franceze – ţeasta,
în căutarea poeziei

dar puţini se mai întreabă
unde sunt zăpezile de altă dată.
Am uitat să-ţi spun că acum
albul nu mai este aşa cum îl ştii,
s-au găsit în el tot felul de nuanţe
care dau spre gri, aproape totul
tinde spre gri

în rest, puţine lucruri
s-au schimbat cu adevărat.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

ursită pentru orcine

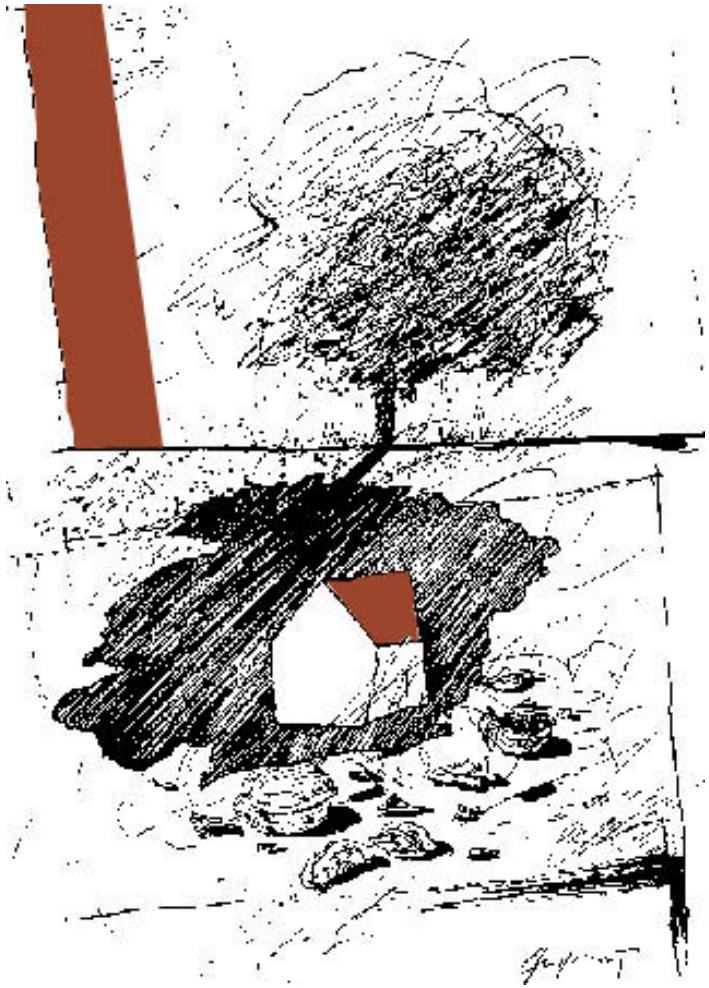

Vei fi bogat în tot ce n-au avut
nici alţii, cu tăcerea darnic,
în fiecare zi de la-nceput,
dar nu vei bea din ea fără paharnic

vei fi iubit în taină şi păcat,
iar ziua îţi va fi mereu povară,
că ai uitat un vis neterminat
şi început în fiecare seară

mereu vei aştepta să vină carte,
şi vei vedea oraşe fără număr –
dar vei călători doar într-o parte,
cu prima rază pe acelaşi umăr

iar casa naşterii cândva se va piti,
în umbra unui pom, atât de deasă
încât vei sparge nuci fără să ştii
că însuţi te priveşti, copil, la masă.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

uitare

Fără să vreau te-am închis în poem
între versuri înalte şi albe,
mai baţi în cuvinte cu degete slabe,
încă mai speri să te chem.
Reciteşti şi ecoul ce-ngână
plictisul unei case de păpuşi
fără zăvoare, geamuri, fără uşi

dar iată, a trecut o săptămână,
o lună, toamna, anul chiar:
distrat, calendele nu le mai ştiu
căci te-am uitat demult şi scriu
o altă stanţă pentru alt sertar.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

seara

Când lumina e doar un cearcăn
zbătându-se la marginea pădurii,
o săgeată întoarsă din drum
ne caută răsuflarea – atunci
nuferii se smulg cu greu
şovăind către maluri de ceaţă,
lacul se închide tăcut,
parcul începe să fumege,
rădăcinile îşi deschid degetele
şi lasă bulgării să cadă încet,
nespus de încet: se face linişte,
pieptenele lunii se agaţă
în pletele nopţii, o stea
se răstoarnă şi sparge izvorul,
toate coliviile se deschid,
oraşul foşneşte de umbre

privighetoarea n-are farmec
pe bandă de magnetofon.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

două siluete

Pe atunci poveştile trăiau cu adevărat
în păduri, prin poduri şi pietre, aşteptând
să fie trezite cu un cuvânt fermecat
spre a se povesti singure, pe când
curgerea verii părea nesfârşită
pe drumul carelor, o leneşă adiere,
praful cald se lipea de călcâiele
copilului blond care nu mai este

oraşul ascuns în turnul minuscul
strălucitor prin ciobul de sticlă
între două coline abia amintit,
în cărţile noi cu miros de cerneală,
pantofii de lac, zvonul rar al unui motor
sau adierea de petrol din lampă
când trăsnete loveau stâlpii de lemn
şi satul se scufunda în beznă

într-un vârtej de fire negre şi frunze
la veac de grindină şi furtună,
bunica spunea rugăciuni la fereastra
dinspre fântâna cea adâncă,

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

bunicul era undeva printre dealuri
murmurând cuvinte neînţelese şi blânde
aproape de pădurea de stejar
în care auzeai seara mistreţii

acolo îşi avea locul de porumb;
în luncă, lângă calea ferată – fânaţul
cu trestii şi măciulii de papură
din care uneori ţâşneau ciocârlii,
iar sus pe deal, lângă drumul mare
o fâşie de grâu cu tiv sângeriu şi pestriţ
de mac amărui, cicoare, fire de neghină,
troscot lacom şi traista ciobanului

îi însoţeam dimineaţa la câmp
strunind hăţurile iepei
(ea oricum ştia drumul),
locul meu era la umbra căruţei
printre cărţile cu poze,
lângă apă şi coşul cu merinde.
Toropit, pe bulgării calzi, îi priveam
până dispăreau după culme – două pălării
galbene-cenuşii, mereu alături

după cina în trei sub căni şi icoane
moţăiam cu o carte începută în zori

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

pe salteaua răcoroasă umplută cu paie:
auzeam zvon de război, şuieratul suveicii,
bătăi de spată, nuci rostogolite în pod,
când şoarecii porneau vânătoarea –
pe atunci credeam că în spice e aur,
că totul e scris în cărţi, că stelele clipesc,
greierii vorbesc şi copiii ies prin buric

o lume de raze colorate şi lacrimi
trecând printre degete era orice vară,
cea a naşterii şi multe care au urmat,
la fiecare întoarcere în oraş, suferinţă.
Dar bunicii mă aşteaptă două anotimpuri,
înotând prin viscole parcă îi zăresc
făcându-mi semne de bun venit –
două fiinţe mărunte în faţa porţii.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

deşteptări

Serile ne-au fost nenumărate, vai,
atenţi doar la dimineţile spornice,
bolborositul apei, ultimul tramvai
sau isteria din ceasornice

eram stresaţi, aveam multă treabă:
încuiam pisica în cămară
şi ne aruncam, aşa în grabă,
un adio – până deseară

ne mai amintim şi azi
umeraşele goale, tristeţile,
ce atârnau de clanţe şi pervaz
în toate dimineţile.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

congresul poeților

lui Mircea Zaciu

S-au emis ipoteze, s-au adus dovezi,
s-a citat mult din vechile tratate
şi după dezbateri aprinse, s-a ajuns
la următoarea definiţie, acceptată
în unanimitate – POEZIA este:
o răsuflare într-un şip de cristal,
o cometă cu traiectorie hiperboreană,
ierbarul planetei ascuns pe marte,
limba secretă a copiilor autişti,
o statuetă de tanagra măcinată fin,
duhul de sacâz al viorilor vechi,
o cârtiţă albă iubind lumina,
norul care l-a inspirat pe da vinci,
o lacrimă în care naufragiază corăbii,
monologul din muşuroiul de termite,
o bilă de fildeş acoperită de rune,
o pildă scrisă în colţul ochiului,
zâmbetul prin care trecem încolonaţi,
tristeţea prin care trecem singuri,
o colecţie de texte cronofage,
un profet care împarte iarba uitării,

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

o maşină de codificat cu clapele şterse,
orhideea disecată de omul cu mască,
fachirul din castelul de bălegar,
un voal întrebător fără corp,
o scrisoare tremurată sub focuri bengale,
un cactus înflorind odată într-un secol,
un vis pe care îl uităm întotdeauna,
un lac limpede cu o rusalcă.

delegaţii au răsuflat uşuraţi,
au parafat şi s-au îndreptat fericiţi
spre gări, aeroporturi, staţii de metrouri,
taximetre, tramvaie şi imponderabile.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

în anul cometei

Ireală plutire cu plete de-argint
prin nopţile albe din prag de mileniu,
când orice război ni se pare prea scurt,
când totul rămâne undeva într-o urmă,
când toate răscrucile se suprapun
peste noime şi urne şi ochi,
peste grija noastră de a respira

oricât de departe aţi arunca toga purpurie,
demonstrativ, cu gesturi mari, ruşinaţi
de beţiile altor zări de azur,
de sirene chemând cu apă în gură,
redescoperind templele de moloz,
răscolind cu nesaţ colbul bibliotecilor,
pipăind măslinul celor nouă vieţi,
în fiecare din voi rămâne ascuns
un mărunt uriaş timid despotic senator,
un orator ratat, un demagog charismatic
împleticindu-se prin sufletele altora,
bântuind cu neruşinare urechea şi ochiul,
legând-şi din fugă sandalele înaripate
de nike, zeiţa de cauciuc a victoriei

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

pe când dosarul ascuns e oda inedită a urii
iar păcatul vechi dospeşte sub stratul de flori
în sămânţa mătrăgunei, cucutei, măselariţei,
unii îşi cer iertare cu fiecare vers,
cu fiecare strofă imploră zeul bărbos,
după caz, Dumnezeu sau Marx:

lasă-ne pe noi să visăm mai departe,
să ne împletim cărările, una pe faţă,
una pe dos, după legile inspiraţiei,
nu ne ispiti cu ambalaje colorate,
cu făpturi din neon violet, asfalt orbitor,
monotonia străzilor drepte
care duc precis undeva,
mai lasă-ne să urâm neputincioşi betonul,
bancherii, banagerii şi biniştrii,
să cutreierăm ultimele păduri,
ultimele pajişti, bolnavi de polenuri,
să ne plimbăm cărţile preferate,
un şir de vocabule mute,
care, dezlănţuite, s-ar putea să muşte.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

pianul

Am cunoscut un pianist
ce locuia într-un pian,
şi-n fiecare noapte, liszt
sălta capacul de catran.

Treceau aşa, an după an,
dar ochii lui de ametist,
uitate faruri pe-un liman,
clipeau în beznă tot mai trist

iar paşii lui, tot mai încet
valsau pe corzi, să nu le doară.
Nu mai dădea nici un concert,
nu mai ieşea – iar într-o seară

a atârnat un scurt bilet,
de cheia sol, pe dinafară:
CAUT UN ACORDEUR DISCRET
şi SCHIMB PIAN PE O VIOARĂ.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

seara în Luvru

Tu treci dintr-un tablou în alt tablou,
prin draperii, panouri şi vitrine,
subţire, elegant, dar după tine
vopseaua crapă cu scrâşnit de ou

mumia ce-n cristaluri se răsfaţă,
cu gestul studiat de samurai,
o tai în două ca pe-un fir de pai
iar monei lisa îi pictezi mustaţă

când declanşezi semnalul de alarmă
rupi sforăitul paznicilor grei;
pe tronuri de-mpărat în loc să doarmă,
se-nvârt năuci în zornăit de chei

directori se sugrumă-n brăcinare,
asigurări dispar în alte ţări,
iar conţopişti se-neacă-n călimări
înnebuniţi de-atâtea inventare

spre dimineaţă te topeşti cu greu,
ca fluturele prins între gardine:
cât oare vom mai auzi de tine,
stafie languroasă de muzeu?

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

roza vânturilor

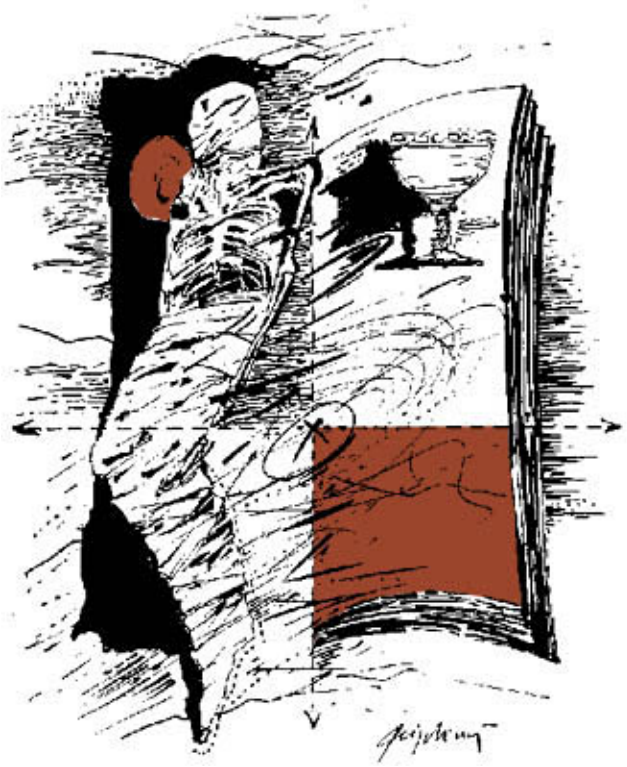

Ca şi cum ai deschide în fiecare zi
o altă fereastră, ca şi cum ai privi
alt punct cardinal, din moara de vânt,
pe care briza o roteşte fluierând

un vis mai vechi te urmăreşte iar,
ca gustul unui os de peşte amar,
de somn – o dragoste mai veche
în patul tău îngust fără pereche

când te cuibăreşti, un balon de săpun
te va orienta înspre polul cel bun:
la stânga, tiparul unui trup – e moartea,
la dreapta, paharul şi cartea.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

ultima vară

Din crugul amiezii arsuri în pleoape:
citeşte prin sângele roz şi tăcut
cărbuni de eclipse şi cercuri mioape
ca somnul în iarbă – alene retina
sau greierii leagă un fir desfăcut
şi uiţi dintr-o dată lumina

când pleci, de ce întorci înapoi
privirea senină cu gene de gheaţă?
o clipă că arde îţi pare – apoi
aruncă fereastra şi ivărul porţii
o rază pe mână şi-un nor peste faţă,
ca osul de sepie al morţii.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

masa

Masa de lucru: un dreptunghi aproape
în raportul de aur, asemeni cărţilor
deja atinse de duh – doar colile albe
mai aşteaptă încă

aici se petrec
cele mai bune ore ale zilelor,
ale nopţilor tale

doar gândul
mişcă eterul cu un bici străveziu,
ca o coadă de cometă – cu firele lui
strâns împletite de cilindrul cafeniu
al stiloului, seara.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

alb

lui Ştefan Stoenescu

Era o iarnă grozavă, până sub acoperiş
urcau nămeţii, peste horn, peste grindă,
păreau avalanşe din cerul prelins,
cu orbi înotând prin nea afânată –
doar într-o seară albul înghiţise pe furiş
cetatea, tramvaiele roşii – colivii aburite,
tăcuse orice cântec, orişice colindă,
iar rugăciunile păreau o limbă uitată,
ca un ecou de şoaptă tot mai stins,
un foşnet subteran de lopeţi obosite
mişcând cristalele mărunte, dinadins

vedeam, de jos, toate nuanţele de alb
amestecate cândva pe uriaşe palete:
era o vată cleioasă foşnind în urechi,
linţoliu întins la zvântat peste gură,
ca pana egretei cu vârful codalb,
ca o zdreanţă de nor sau ca un fuior,
ca pântecul vitei culcate să fete,
ca-n urne uitate cenuşile vechi
sau coame prelungi de iepe sirepe,

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

ca părul cărunt, ca barba cea sură
sau ierbi colilii, mătase de stepe

şi pulberi de lună, bulboane de ape
pe stânci de calcar răsucite în peşteri,
urzeala din nu mai ştiu care gherghef
bătută din inuri în douăşpe iţe,
ca ultima rază trecută prin pleoape,
sau varul nestins al zugravilor meşteri,
ca plaja fierbinte din coji de sidef
cu turme de miei, sau ca ouă pestriţe,
amiezi de furtună cu cerul aproape –
visam de egipt şi de semnul alef

vedeam eschimoşi în igluri de gheaţă
pe blănuri adânci de vulpi argintii,
la copci cum amuşină ursul polar
spre ultima thule – nu-i nici dimineaţă,
nici noapte, nici zi, doar lungi draperii,
dansând aurore, doar steaguri de jar
şi-un joc de sineală cu aur tivit,
săgeţi orbitoare – aproape de faţă
un sloi huruia cu dinţi de coşmar.
Şi atunci, tresărind, m-am trezit.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

heruvim

Era atât de milos, încât prindea
un ciob de stea, mărime mijlocie
şi după ce o recitea,
îşi deschidea o venă sidefie
pentru fiecare copil înfometat,
câte o incizie pentru toţi cei căzuţi
în ultimele o sută de războaie,
cruciade şi exoduri

doar leproşii îi vedeau arterele,
doar truditorii din orezării,
cei supţi de lipitori de vii,
îi cunoşteau pe de rost rănile,
umerii flagelaţi, faţa scrijelită,
ramurile ascunse sub piele
irosindu-şi sevele în pacea
minţită a fiecărei primăveri,
doar orbii îi pipăiau coastele

însă din răni nu curgea
sânge când se îngerea,
doar apă sărată, limpede ca lacrima.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

un caz neobişnuit

lui Wolf von Aichelburg

El ar fi învăţat teoria culorilor
şi arta cinetică din ziduri igrasioase,
câteva limbi străine şi una moartă
trăgând cu urechea la burlanul spart

noaptea a scris prima lui carte,
pe foiţe de ţigări sacrificate
unei muze care zâmbea ştirb
din castronul cu zeamă.
Pe vremea când
ochiul bufniţei părea mai de preţ
decât lumina electrică,
o vulpe albă îi apărea
în fiecare vis de ianuarie:
tocmai studia contrapunctul,
din intervalele putrede
ale priciului din lemn de rezonanţă,
artele marţiale, dansul şi scrima
cu umbrele rotite lent,
în rondul de zi,
ştiinţele naturii din firele de iarbă
furate pe când îşi lega şiretul

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

după foarte mulţi ani
cineva i-ar fi zărit, pentru o clipă,
doar părul reflectat
pe capacul de sticlă blindată
al unei mumii din dinastia a XIV-a,
ochii adânci pe oglinda tăişului
unei săbii de samurai,
zâmbetul stins pe o sferă de bronz
din sala sculptorilor modernişti
(toate acestea s-ar fi petrecut
în marele muzeu – labirintul modern
dintr-o capitală occidentală
care se crede buricul lumii)

era mai mult decât tot ce se cunoştea
până atunci:
o singură fotografie cu ochii plecaţi
şi urme de nituri ruginii,
smulsă dintr-un permis de tramvai;
mărturia filmată, neconfirmată vreodată
a unui gardian muribund
care îi datora întreaga carieră;
o bucată de tencuială pe care era scris
cuvântul lui preferat, acum ilizibil

cărţile lui, mesaje legănate
de ocean, în sticle ceruite
ne ajung tot mai rar.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

paris

în anii ocupaţiei, cioran pe bicicletă
prin place de la concorde – printre maşini blindate,
invalizi, megafoane cu edith piaf,
şi cărucioare cu îngheţată roz – alb – albastră,
forme subtile ale rezistenţei

prin cafenele se tăcea provocator,
se tăcea filozofic – sertarele se goleau,
manuscrisele erau paraşutate
peste păşunile alpine ale elveţiei,
dar nimeni nu părăsea
oraşul camuflat al absurdului,
al şampaniei şi al coniacului,
al ciorapilor de mătase

în beciurile gestapoului
se aplicau torturile cele mai cumplite:
interzicerea somnului, porunca de a scrie,
despre tot şi toate – nici nu se ştia pe atunci,
că nu departe,
într-o mansardă din cartierul latin,
acestea erau un *modus vivendi*.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

toamna

Amurg inventat în oraşul cu ploi,
scrisori arzătoare şi ruguri confuze,
în parc sub arini dezveleam amândoi
statui adormite cu pleoape de frunze

povestea ştiută o seară de-ar fi
ce şterge rugina din porţi ferecate
şi bate în geam cu aripi cenuşii
la case pustii şi muzee uitate

călător întrebând în limba de piatră,
silabe cerşind un ultim bilet –
oraşului – clopot ce bate încet,
tramvai aburit pe o linie moartă.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

western light

Şi sârma ghimpată e tot poezie,
de-o parte sau alta citeşti diferit.
Da, norul e liber, dar norul nu ştie
să-ntoarcă o filă în ochiul uimit,

de-aceea nu crede cel care-ntr-o limbă
spune la stânga ce mie mi-e drept,
de-aceea tot omul ce locul îşi schimbă,
va strânge busola secretă la piept

va crede reclama cât poarta de şură,
(minciună să fie, dar scrisă frumos),
zâmbind pe ferite, cu mâna la gură,
timidul din est priveşte în jos

să nu îl orbească atâta albeaţă
de crom şi oglinzi, în vestul cel drept.
Cortina e trasă – cu mâna pe faţă
va trece grăbit şi va trece-nţelept.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

vârsta de aur

Aflasem atunci despre seară
că umbrele tatuează
obrazul între două oglinzi:
urme de canar coboară
pe neaua tâmplelor când zâmbesc

colivia, imaginea ei ruginită
aşezată pe scaun tăcea:
mai domestică–i umbra mea
în odaia gri fără geamuri,
greierul ascuns sub podea

îmi amintesc frunzărind ierbare,
ca în copilărie: frica de întuneric,
cheia pierdută, ploaia cu soare.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

podul

Scrisoarea nedeschisă o păstrez ruşinat,
printre alte lucruri urâte: ecorşeul,
pachetul cu cărţi deocheate, craniul,
caietele de liceu, abacul
cu mărgele de sticlă, jobenul spart,
proteza din lemn de cireş; – pe acestea
nu le mai citeşte, măsoară, pipăie, poartă,
nimeni

ciornele şi desenele mele sunt dedesupt,
printre fotografiile dantelate ale copilăriei,
visurile de care acum m-aş teme
şi nisipul din globul de cristal,
acvariul uscat

nu am nici un trofeu, nu am câştigat
la bâlci animalul de pluş – el era
dintotdeauna aici; în ochiul lui rotund,
sclipind sub ţiglele străvezii,
mă văd coborând în fiecare toamnă,
din podul cald, numărând treptele,
umbrele lor paralele, inutile.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

death

Moartea-i în floare, moartea aşteaptă,
moartea e ca un celebru muzeu
ce-adună umbre, creşte mereu,
moartea-i dorită, moartea-i nedreaptă

moartea-i urâtă, moartea-i frumoasă,
tace sau cântă, râde şi plânge,
moartea desparte, moartea ne strânge,
moartea-i o boare, văl de mireasă

moartea e neagră, moartea cu coasă,
moartea cu plasă nu ştii când vine,
moartea e albă, doar pentru tine,
moartea-i urâtă, moartea-i frumoasă

moartea-i copilul, moartea-i moşneagul,
moartea e apa, moartea e focul,
moartea e somnul, moartea e jocul,
moartea e-n leagăn, moartea-i toiagul

moartea-i un meşter, moartea-i cârpaci,
moartea e iarnă, moartea e toamnă,
moartea-i o curvă, moartea-i o doamnă,
strânge-o în braţe, strânge-o şi taci.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

biblioteca

Nu vei găsi vocabulele rare
în lexicon – oricum ceva lipseşte
din cartea lăudată, orişicare
ar fi şi-n orice limbă se citeşte

devin după o vreme translucide,
când li se-adună scrisul la cotoare:
rămâne câte-un chip în dicţionare,
şi pulbere de plumburi şi de cride

iei literele negre strânse-n palmă
şi le presari în unda rece – totuşi,
oglinda lacului rămâne calmă,
nu-i nici o tresărire printre lotuşi

în biblioteci s-a stins ecoul verii.
Treci printre tomuri, şir de cenuşare
şi fredonând octavele tăcerii,
nu te opreşti pentru cuvinte rare.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

semn de carte

Ştiu, alfabetul poate fi grotesc,
aldinele au corpurile pline,
cu-anticvele m-aş împăca mai bine,
de n-ar avea un aer prea livresc

când, încântaţi de fabulele rare
ne-am înţepat în I-uri fără punct,
am înţeles – reflexele mai sunt
şi ne-amintim la o aniversare

cum unui clasic exilat din criptă
i-au ars în pieţe cărţile cu ură,
au copt porumbul cu literatură
şi l-au mâncat apoi cu limba friptă,

că nu mai vin, cu tomuri în desagă,
din rătăciri spre soarele apune,
poeţi, ce azi dormind în bronzuri bune
au fost suspecţi de-o nebunie vagă,

că limbile uscate nu dospesc,
că titlurile groase nu se-adună,
că litera de plumburi nu răsună:
ştiu, alfabetul poate fi grotesc.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

voci şi fotografii. Safari

Tremurul adânc dinaintea rostirii,
ecoul slab din cutia de rezonanţă a coastelor,
un şuvoi vibrând urcă spre limbă
prin gâtul înclinat pe umărul drept,
cuvântul mereu locuind cilindrul de aer
pe care se sprijină – amintirea?
pentru o clipă vulnerabilă, o girafă mută
ce greu se oglindeşte în apă –
lângă ea: alb de kilimanjaro

te urmăreşte râsul dintr-o altă vârstă,
pe o bandă ruginită de magnetofon,
printre zgomote de fond – pink noise
în limba maeştrilor de sunet

tăcerea ei de înaltă fidelitate
păstrată printre şuviţe şi poze,
chipuri şi ochi închişi
de mult în extazul altei lumi
în care iarba somnului
creşte cu huruit de maşină infernală.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

Africa

lui Ion Mircea

Tam-tamul, puls al africii profunde
sub sânul cafeniu ce alăptează
copii cu ochii trişti şi burţi rotunde
printre bărbaţi desculţi care dansează

ploi ce dizolvă case de nuiele,
savanele cu iarbă până-n brâu
şi turmele prelungi ţinute-n frâu
de un masai cu gâtul în inele

leoaice prada strâns îmbrăţişând
şi trâmbiţat de elefanţi în turme,
un vânător cu suliţă visând
bogate prăzi şi desluşite urme

hipopotami în râul auriu
şi alături, fâlfâind din pene sure
mari păsări rup din trupul încă viu
pe care o hienă vrea să-l fure

nedumerit te opreşti şi asculţi – de unde
zvonul ciudat ce parcă râde, plânge,
tunet şi şoaptă, tremurat în sânge -
tam-tamul, puls al africii profunde.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

amurg

Tril îngheţat către noapte,
flăcări jucând pe comori.
Pleoapele cad să ascundă
sfere de somn – ce uşori
respirăm, ce profundă
cealaltă lume, de şoapte

uitată e pânda cea trează,
nuntirile zilei şi mierea –
luna ne soarbe puterea
în mreaja albă de lapte.
Linişte, limba visează
rimele de miazănoapte.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

acelaşi poem

lui Mircea Ivănescu

Eu nu am voie să scriu, nici măcar să vorbesc,
despre mopete, denisa, cuţitul de argint,
cum a făcut-o el, mult mai bine – pe când
unii descriau pervazul cu pisici printre
romanele poliţiste pe care le scria femeia aceea:
mi-a lipsit o cameră ca a lui, serile anilor
prin care trebuia să treci aplecat şi citind,
dar uneori ni se atingeau degetele pe tarabe
de cărţi, prin rafturi de anticariat – sacoşele
depuse la intrare şi conţinutul lor uşor de ghicit,
precum un trup sub o haină prea strâmtă,
foşneau din senin şi atunci
toţi le priveau cu un reproş –
polimeri tulburători ai liniştii noastre,
voi nu veţi putrezi niciodată

sau aleea unui parc ce a cunoscut zile mai bune,
cu bănci cocoşate pe care aşterneai un ziar
şi puteai să-ţi imaginezi o trăsură – ştii,
din care să coboare o doamnă înaltă şi totuşi
fragilă – căreia să-i ţii degetele galant,

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

care să ştie să asculte povestea sau visul
amintit – un abur pe lentile, o estompă
ce ascunde înscrisul de pe coaja mestecenilor,
conturul de argint al statuii – după o vreme
să te întorci printre cărţile tale şi iar
lângă maşina de scris să îţi surâdă
liniştitor, tăcut şi impalpabil,
ceva despre care se vorbea uneori, se scria
şi în care puteai să mai crezi.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

prin oglindă

Trec prin oglinzi şiruri lungi
spre camera de joacă, siluete:
e un tărâm cu unghiuri secrete
pe care încruntat nu-l ajungi

şi nici măcar soldaţi de cositor
turnaţi din aliaje dubioase,
doar zâne cu păr de mătase
şi magii cu bărbi de fuior

pionii cu inimi de lemn
în joacă uitară de ură:
râzând bate calul o tură
când regele face un semn

un leu cam miop se hrăneşte
cu pleoape de roze şi stridii
iar ţărmul în coadă de peşte
ţestoase nu-l rod, nici invidii

adio, vă spun, şi mi-e greu,
iubiri pistruiate, peltice,
frumoasele mele alice
rămâneţi ascunse, mereu.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

poetul

Tu nu mai ai putere să te schimbi,
nu poţi ieşi din haina de boemă,
printre dispreţuri mute când te plimbi
îţi porţi visarea ca o diademă

în agora faci pârtie când treci,
un prinţ rătăcitor fără suită,
nu simţi cum te pătrund pumnale reci,
privirile şi ura lor mocnită

cu vremea însă, nu te mai observă,
eşti tot mai mic sau poate te confundă,
îmbătrânit, ai mai pierdut din vervă
şi chiar pleiada ta e muribundă

s-a întâmplat exact cum ai prezis:
de stihuri n-are nimeni trebuinţă -
de-aceea te-ai oprit şi ţi-ai permis
să fii un punct secund, de referinţă.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

nedumeriri

Neregăsind în noile grădini
locul de linişti cuibărite-n muguri,
în frunza rotitoare din arini
şi pe sub iederă îl caut şi spini,
dar aflu doar cenuşa unor ruguri

nu mai aud nici stoluri, parcă ieri
îmi deschideau cu zvon înalt fereastra
înspre sorocul altei primăveri –
zilele sunt doar coli în sfâşieri
şi umbre negre camuflează glastra

nu înţeleg tăcerea dintre noi -
doar murmure străine din vecini
îmi bat la geam ca stropii unei ploi,
iar serile sunt un ciudat convoi
de bezne hăituite de lumini.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

pâine

Faţa măruntă din bobul de grâu
dintr-o copilărie numai a ta
pierdută într-o pulbere albă

dimineaţa – o moldă revărsată
lângă dogoarea cuptorului
şi pupăza cu ochi de cărbune

seara – o mireasmă dinspre pod:
pe fiecare treaptă câte o pâine
ca nişte coline printre care
urci atent
fără să priveşti înapoi.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

ce dacă

Ce dacă-n loc de patimă sau crez
avem o frază scurtă de un rând
ca un proverb pe-o boabă de orez
care-ncolţind se sinucide blând

ce dacă, nici avari nici arivişti
cândva o să ne-nghită o arhivă
şi ne-mbătăm, buruienoşi şi trişti
că n-am văzut veneţia în derivă

ce dacă suntem ultra, pre sau post,
de ni s-a scurs în căptuşeală pixul
şi ne-amăgim că mai avem un rost,
că-i dunărea mai lată decât styxul

ce dacă, tracă, scită sau iliră
ni-e limba grea de cleiul disperării,
că tristele s-au scris, că n-avem liră,
şi nici statuia lui la malul mării

ce dacă nu ne mai citeşte nime
dar dăm pe cărţi şi ultima patacă,
iar dacă nu găsim la toate rime
scriem şi versuri albe – şi ce dacă?

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

dimineața

Ca o ghilotină se ridică
ruloul gri cartierul aburii cafelei
o pâclă somnoroasă prin grădini
aceleaşi muzici – motoare tuşind gunoieri
poştaşi rătăciţi motani revenind
încărcaţi electric să toarcă perdele,
tot mai departe iubirile verii,
tot mai şters un ieri bolnav de uitare,
pe cerul roşu cu iz de benzină
dimineaţa ca o ghilotină se ridică.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

autorul

Ieşind din monolog a plătit şi el
preţul cu mâna tremurând pe hârtie,
neştiind cine îl scrutează atent,
cine-şi aruncă privirea într-o doară,
cine pune degetul umed pe prima filă
şi îşi spune – era mai cinstit înainte
când o carte se diseca fascicol cu fascicol,
fibră cu fibră, cu grija chirurgului,

măcar ştiai ce te aşteaptă
când fiecare cititor intra în librărie
purtând un lung cuţit de argint.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

ex oriente lux

lui Mihai Posada

Va mai trece o vreme până când,
după un an de tăceri sub ursa mare,
de întrebări dormind în eter,
ochii noştri vor sclipi sub aceleaşi stele,
când, ameţit de aceeaşi muzică veche
îţi voi fura cuvântul din gură

între timp facem schimb de aer la plic,
încercăm să echilibrăm atmosfera
continentului scuturat de frisoane –
războiul e izul amar de tăciune ud,
e faţa secată de lacrimi,
e mâna ascunsă la piept

şi la fiecare răscruce apare o vamă
cu zidul surpat peste noapte
din frica diurnă iar înălţat,
pe când estonienii se plimbă
prin londra vestoanelor
cu mâinile ridicate a salve
şi accent desuet de şuetă –
în faţa căminelor arzând
la fiecare masă se vorbesc trei limbi
şi bunicii privesc sever din tablouri.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

unghiuri

Zăpada n-a venit că s-a şi dus,
iar paşii mei pe albul presupus,
mai şovăie, dar urme nu-s

din altă iarnă mai aştept să cadă
în cerneri tremurate, o zăpadă
pe care poate n-au să o mai vadă

cei absorbiţi cu totul să contemple
descreşterea statuilor în temple,

mult prea atenţi cu toţii să evite
avântul stalagmitelor grăbite,

preocupaţi să numere precis,
ciudate unghiuri care s-au înscris,
pe cristalinul strâmb al unui vis.

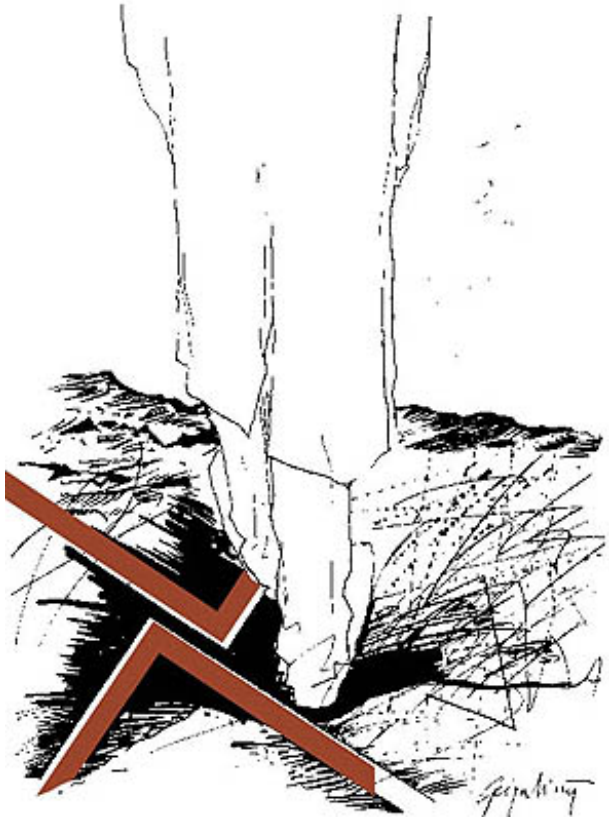

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

cavalerul

Dintr-un deşert de prafuri fine
(uium al morilor învinse),
unui hidalgo i-s promise
doar cât ar duce trei albine

şi-un izvor de apă vie
peste şapte zări şi creste,
morganatice neveste
cu ulcioare să-l îmbie

al vedeniilor şir
îl învăluie ca mánta
când îl poartă spre nadir
roza, rozi, rozinanta

floarea pe blazon şi scut
se deschide, parfumată,
într-un secol doar o dată -
dar atunci, e de temut.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

poeții

lui Andrei Zanca

Când pentru unii e un singur of
pe lume: cursul la valută –
ei scriu poemul florii de cartof,
cea mai umilă floare cunoscută

doar pentru că i se aduce vină
că şi-a uitat parfumul peste-ocean –
chiar dacă-i sora florii de castan,
e alungată din orice grădină

când nu mai ai nici loc să rătăceşti
şi ard păduri mocnit printre oraşe
iar norii sunt pancarte uriaşe
pe care nu mai vrei să le citeşti

când fierul inventează graiuri noi
pe care le scrâşnesc acei aleşi:
vacarmul lui, din care nu mai ieşi,
e ca rugina strecurată-n ploi

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

de ceară par auzurile toate,
iar limbile renunţă, rând pe rând,
chiar tunurile tac, prelinse blând
în clopote – potire răsturnate

când cresc mereu a spaimelor şiraguri
cu fiecare oaspete sosit
şi noaptea e un câine părăsit
care îşi trage lanţul peste praguri

ciudate umbre îngheţate-n zbor
sporindu-i cenuşiului lumina,
pe-aripile uşoare poartă vina
de-a fi mereu deasupra tuturor.

Le cheamă şi revin după o vreme,
stol după stol, cuvinte migratoare,
şi iar se cuibăresc, şovăitoare,
în patria cea veche din poeme.

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

Cuprins :

peisaj de o zi 3
menestrel 5
nesomn 6
vedere spre oraş 7
dans 8
balada parcului central 9
elegie fără aripă 11
fals tratat despre seară 12
delta 13
vă întreb 15
porto franco 16
cibinium 17
elegie 18
dragă François 19
ursită pentru orcine 21
uitare 22
seara 23

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

două siluete 24
deşteptări 27
congresul poeților 28
în anul cometei 30
pianul 32
seara în Luvru 33
roza vânturilor 34
ultima vară 35
masa 36
alb 37
heruvim 39
un caz neobişnuit 40
paris 42
toamna 43
western light 44
vârsta de aur 45
podul 46
death 47
biblioteca 48

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003

semn de carte....49
voci şi fotografii. Safari....50
Africa....51
amurg....52
acelaşi poem....53
prin oglindă....55
poetul....56
nedumeriri....57
pâine....58
ce dacă....59
dimineața....60
autorul....61
ex oriente lux....62
unghiuri....63
cavalerul....64
poeții....65

Dan Dănilă

FALS TRATAT DESPRE SEARĂ

Editura LiterNet
2003